

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τέταρτος μας χρόνος είναι,
κι' εδρα πάλιν αί 'Αθήναι.

Έτος χίλια δεκακόσα κι' ογδοήκοντα έπτά,
περισσεύματα μεγάλα δίχως νάχωμε λεπτά.

Ο Ρωμηός την εβδομάδα — μόνο μιά φορά θά βγαίνη,
κι' όταν έχω έξοπνάδα — κι' όποτε μου κατεβαίνη.
Συνδρομητάς θά δέχωμαι, — διότι τούς άνέχομαι,
μοναχά 'στάς Έπαρχίας — και 'στό 'Εξωτερικόν,
έπειδή καιρούς πτωχείας — τρέχει τό 'Ελληνικόν.
Συνδρομή για κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα και μόνο,

για τα ξένα όμως μέρη — δεκαπέντε και 'στό χέρι.
'Αλλ' εδώ συνδρομηταί — δέν θά γίνωνται ποτέ,
κι' όσα φύλλα κι' άν κρατῆς — δέν περνῆς συνδρομητής.
Κι' ούτε θέλω νταραβέρι — μέ κανένα κανονήρη.
Γράμματα και συνδρομαί — αποστέλλονται σ' έμέ.
Μές 'στών φόρων την άντάρα — κι' ό 'Ρωμηός μας μιά δεκάρα.

Είκοσιπέντε τοῦ 'Απριλίου,
πομπαι μεγάλαι τοῦ βασιλείου.

Έξῆντα έξη κι' έκατό,
τόν βασιλέα χαιρετώ.

Βασιλικά ταξείδια,
τά ίδια και τά ίδια.

κόν επήγες, βασιληᾶ, εις τοῦ Μωριᾶ τὰ μέρη
ρα ποῦ ἄρχισ' εκλογῶν δημοτικῶν άντάρα,
ρα ποῦ μέσ' στην ἀγορά ἡμέρα μεσημέρι
μαίς γυμναίς λαμποκοποῦν και πέφτουν τόσα
[σμπάρα.
ένας τόν ἄλλον ντουφεκᾶ, κι' ένας τόν ἄλλον σφάζει,
πέφτουν βόλια σάν βροχή και σφαίραις σάν χαλάζι.

Κι' ἀπό τοῦς Μύλους ἔπειτα θά πᾶς 'στην Καλαμάτα
και εις την Μεγαλούπολι και εις τὰ Φιλιατρά,
κι' ἐκεί σοῦ έτοιμάζεται τρικούβερτη παράτα,
ό δὲ κυρίαρχος λαός δέν πύει νά μετρᾶ
πόσο 'στοῦς Μύλους ἔμεινες και πόσο παραπέρα,
και ξέρει ποῦ ἐπέρασες τῆ μιὰ και ἄλλ' ἡμέρα.

εποιο μέρος και ἄν πᾶς θά κάψουνε ρετοίνας,
'δῆς Δημάρχους γύρω σου μαζι με Δημαρχίνας,
πᾶς 'στό 'Αργος κι' ἀπ' ἐκεί 'στ' 'Ανάπλι θά τρα-
[βήξης,
'δῆς παράταις, βασιληᾶ, όποῦ και σὺ θά φρίξης,
ἀκούσης λόγους φλογεροῦς και τόσας διαχύσεις,
ὡς ἴσως ἔλθης ἄρρωστος ἀπό τὰς συγκινήσεις.

Κι' ἀφοῦ ἰδῆς την ἡμερον κι' εἰρηνικὴν 'Ελλάδα
θά τὰ πρυμνίσης ἔπειτα διὰ την Μανωλάδα,
και μέσ' στα περιβόλια της θά πᾶς νά ραχατέψης
και ἴσως λάχανα σ' αὐτὰ και πράσσα θά φυτέψης,
για νά τὰ κόψη μιὰ φορά τοῦ θρόνου τό στολίδι
μ' ἐκαίνο τό ἀθάνατο σπαθι τοῦ Εὐγενίδη.

αι εις τοῦς Μύλους ἔπειτα για 'λίγο θά περάσης
αι ὑπηκόους θ' ἀπαντᾶς γυμνοῦς και ψωραλέους,
'πῆγες και 'στην Τρίπολι διὰ νά συμβιβᾶσης
Τουρνακιώταις τοῦς γνωστοῦς και τοῦς Χριστο-
[πουλέους,
ἀπό τώρα σφάζονται 'στοῦς δρόμους σάν ἄρνιά
κλαίνε γυναικόπαιδα και κάθε γειτονιά.

Κι' ἀφοῦ ἡμέραις κάμποσαις εις τόν Μωριᾶ περάσης
και σάν ἀσίκης βασιληᾶς με τρόπο συμβιβᾶσης
τὰς μάχας και τὰς ἐριδας μερίδων ἀντιθέτων,
και τῶν Μοντέγων τόν καθυᾶ μετὰ τῶν Κεραυλέτων,
θά ἔλθης 'στην πρωτεύουσιν κατευχαριστημένος
διὰ τό φονευόμενον και τό φανεῦον γένος.

